

stanja vode. Važno je motriti na barometar. Ako je barometar nestalan i pada, onda ništa ne vredi što tablice predviđaju, jer, kaže Najt, »solunarne tablice ukazuju samo na najbolje što bi moglo da bude za lov jednog određenog dana, ali nikako nisu garancija da ćemo se na osnovu njihovog pretkazivanja vratiti iz lova s punim torbama.«

Druga stvar koju ne treba zaboraviti, jeste, da se solunarno dejstvo menja u snazi prema stanju meseca. Kad je »mrak« meseca, to jest, kad nema meseca na nebu, dejstvo je najjače i nisu profesionalni lovci nekad uzalud tvrdili da je mesec »ispod nogu« najbolje vreme za uspešan lov. Po dosadašnjim iskustvima najbolji ulov bio je za vreme »mraka« meseca, to jest, onda kad su sunce i mesec približno u istoj liniji. Morska plima takođe doprinosi mnogo snazi solunarnog dejstva koja traje oko tri dana i u to vreme i lov na divljač kao i na ribe podjednako su bolji nego za ostalo vreme dotičnog meseca. Posle toga kao da se snaga smanjuje da pri trećoj četvrti dostigne svoj najniži stepen. Dabome, usto uvek treba imati u vidu vremenske prilike i stanje vode. Ako su ovi uslovi dobri, može lov da ispadne vrlo uspešan upravo u vremenu kad je solunarno dejstvo najslabije. Najt podvlači da mnogi faktori igraju isuviše važne uloge da bi se moglo postaviti tvrdo i nepobitno pravilo.

U dva slučaja pratili su takođe držanje riba za vreme pomračenja sunca, to jest u vreme kad su sunce, mesec i zemlja približno u istoj liniji. U oba slučaja riba se neverovatno hranila i odlično lovila. Inače se živahnost menja iz dana u dan prema opštim prilikama. Ako je barometar stalan i u skoku, a odnos toplote vazduha i vode dobar, odnosno vazduh topliji od vode za 8—9 stepena, onda

možemo očekivati da će solunarno dejstvo biti potpuno. Ako je međutim, vreme maglovito, barometar nestalan ili u padu, a odnos vazduha i vode rđav, onda ni odziv solunarnog dejstva neće biti bogzna kakav.

Po dosadašnjem iskustvu i utiscima reklo bi se da je solunarna pojava električna po svojoj prirodi i da sunce i mesec predstavljaju samo katalizatore, neku vrstu sprovodnika, a ne glavni uzročnik solunarnog dejstva. Sve što dosada znamo, to je, da se period aktivnosti dnevno smanjuje s periodom mirovanja i da sva živa bića, bilo da su toga svesna ili nesvesna, u izvesnoj meri saobražavaju svoje držanje prema toj smeni. A ta smena je u približnom ritmu sa suncem i mesecom. Ona se manifestuje na mnoge i razne načine i to ne tu i tamo, nego — uvek, kao svi prirodni zakoni, kao što je i solunarna teorija jedan nov prirodni zakon.

Ta smena — solunarni periodi — izražena je u tablicama koje se na čudan način podudaraju s držanjem divljači. Mnogi faktori koje nismo u stanju da kontrolišemo, kao što su vreme i voda, utiču na trenutno slabljenje ili odlaganje solunarnog dejstva, ali u suštini, smena je isto tako stalna i utvrđena kao što su sunce, mesec i zemlja.

Pronalazač solunarne teorije Najt ostao nam je ipak dužnik. Nije nam raščlanio kako je pri sastavljanju svojih tablica došao do glavnih i naročito manjih solunarnih perioda i to verovatno nije učinio zbog toga što je sebi hteo da obezbedi koristi autorskog prava. Ali da njegove tablice daju izvesan putokaz ribarima i lovcima dokazuje vrlo velika rasprostranjenost njegovih solunarnih tablica ne samo u Americi nego naročito u Francuskoj.

(Iz »The Fisherman's Encyclopedia«).

Vijesti iz narodnih republika

SAVEZ ŠPORTSKIH RIBARSKIH DRUŠTAVA NRH ORGANIZIRAO KURS ZA RUKOVOĐE NA MRIJESTILIŠTIMA RIBARSKIH DRUŠTAVA

U NRH imade više salmonidskih voda, podesnih za razvoj ribarskog športa i ribarskog turizma, ali je brojčano stanje riba, naročito pastrva, u većini tih voda loše.

Savez športskih ribarskih društava NRH nastoji da se podigne populacija riba u tim vodama, jer o tome ovisi mogućnost razvoja ribarskog športa i turizma. Da bi to postigao, savez nabavlja svake godine preko milijon komada embrionirane pastrvske ikre koju daje svojim članovima (ribarskim društvima) u svrhu poribljavanja pojedinih pastrvskih voda.

Kod provođanja te akcije poribljavanja pokazale su se mnoge poteškoće, koje je trebalo svladati da bi se postigao potpun uspjeh. Nabava ikre kojoj cijena od godine do godine raste, iziskuje mnogo troškova, a katkada nije moguće ni nabaviti potrebnu količinu ikre, jer je još sada količina proizvedene ikre kod nas manja od potražnje. Samo mali broj društava imao je uređaje ja smještaj i dr-

žanje ikre dok se iz nje izvale mladunci, a izvježbanih lica, koja bi znala rukovati sa inkubatorima sa ikrom i uzgojem mladunaca bilo je još manje. U nekim vodama Jadranskog sliva živu specijalne vrsti pastrva, kakovih nema u drugim vodama, kao na pr. u Krki zlousta (*Salmothymus obtusirostris krkensis*), u Jadru solinska mekousna (*Salmothymus obtusirostris salonitana*) i dr. Da bi se ove rijetke vrsti očuvalo nesmije se u ove vode nasadivati ni jednu drugu vrst pastrve iz drugih voda, već samo te domaće vrsti mrijestiti i sa dobivenim mladem poribljavati te vode.

Ovo je sve dalo poticaj upravi saveza da poradi na tome, da bi se pojedina društva osposobila da mogu proizvoditi svoj vlastiti nasadni materijal. U tu svrhu potrebna mrijestilišta ili manja ribogojilišta sa potrebnim uređajem, a i stručnim kadrovima.

Materijalnom i stručnom pomoću saveza popravljeni su i osposobljeni nekoji već postojeći objekti, kao mrijestilište Zagrebačkog ribarskog društva u Samoboru i Ličkog ribarskog društva u Brušanima, a sada su u toku radovi na osposobljavanju

bivšeg ribogojilišta na rijeci Jadru u Solinu, koje je predano na korišćenje novo osnovanom društvu u Splitu, koje imade mali broj, ali vrlo agilnih članova. Nova su mrijestilišta izgrađena u Brodu na Kupi, Cabru, Kninu, Slunju, Trošmariji i Vrbovskom, a radi se na podizanju mrijestilišta u Daruvaru, Plaškom i Sinju.

Da bi ova mrijestilišta mogla uspješno raditi i izvršavati svoje zadatke potrebni su stručni kadrovi, kojih do sada nije bilo. Da bi se i te odgojilo, Savez je organizirao kurs za rukovodioce ovih mrijestilišta na koji su pojedina društva poslala svoje kandidate.

Kurs je održan na ribogojilištu u Ličkom Lešću, pod rukovodstvom prof. Plančića, a trajao je od 4 do 24 decembra 1955. Bilo je 12 učesnika, koji su pokazali velik interes kako za teoretsku obuku, tako i za praktičan rad. Obuka se sastojala od teoretskog dijela sa predavanjima i praktičnog sa radom u ribogojilištu i na rijeci Gackoj.

U teoretskom dijelu nastojalo se da se učesnici upoznaju sa građom tijela riba i funkcijom glavnijih organa. Da upoznaju zastupnike pojedinih familija naših slatkovodnih riba, a iz familije salmonida, sve koji žive u našim vodama jadranskog i dunavskog sliva. Nadalje se predavalo o oplodnji kod riba, prirodnom i umjetnom mriještenju, postupku sa oplodnom ikrom, uređaju mrijestilišta i pogonu u njemu, uzgoju mlađa, bolesti mlađa, te sredstva i načini za sprečavanje bolesti i štetočina, o nasadiivanju pastrvskih voda i konačno naši slatkovodni rakovi, njihov način života i privredni značaj.

U praktičnom dijelu kursisti su naučili plesti mreže, praviti igle za pletenje mreža. Ovo je redovno bilo večernje zanimanje. Osim toga pomagali su ribarima kod lova matica u Gackoj, sortiranja matica po spolovima, umjetnom mriještenju i čišćenju oplodene ikre u inkubatorima. Na svršetku kursa polagali su ispit, na kojem su kursisti pokazali vrlo dobro poznavanje uzetog gradiva.

Pored predavanja iz ribarstva, održana su i predavanja iz matematike, Ustava FNRJ i o Ideološkom osnovu društvenog uređenja FNRJ.

Po završenom kursu upriličen je izlet autobusom u Sloveniju gdje su kursisti upoznali ribogojilišta Obrh i Gamelno.

J. P.

POPIS GLAVNIJIH RADOVA ZDRAVKA TALERA

Povodom prve godišnjice smrti našeg poznatog ribarskog stručnjaka Zdravka Talera (rođ. 9. XII. 1895. u Slavonskoj Požegi, umro 25. I. 1955. u Zagrebu) smatram se ponukanim, a držim i korisnim, da umjesto uobičajenog nekrologa, koji se u takvim prilikama obično pišu, dadem našim čitaocima kronološki popis njegovih glavnijih radova. Evo ih:

1. »S naših voda«. Sarajevo 1928. Uspomene i misli jednog ribara. Propagandno-beletrističko djelo.
2. U Zagrebu 1932. god. izlazi pod njegovom redakcijom, a uz sudjelovanje čitavog niza na-

ših priznatih naučnih radnika poznati almanah »Vode i ribe Jugoslavije«. Ovo je djelo bogato krasnim slikama i opisima naših voda, rijeka kao i riba te uspješno popularizira naše morsko kao i slatkovodno ribarstvo.

3. U zajednici sa R. Zaplatom izdaje u Sarajevu 1933. god. knjigu »Ribe Sarajeva i okoliće«. Uz opis okolnih voda Sarajeva slijedi i popis riba tih voda sa njihovim slikama i kratkim opisima života i rasprostranjenja.
4. »Riba u kuhinji« — 150 naputaka priređivanja riba za jelo. Sa hrvatskim narodnim ribljim imenima, zdravstvena i narodno-gospodarska vrijednost i važnost ribe kao narodne hrane. Zagreb, 1941.
5. »Lipljan«, *Thymallus thymallus* (Linné), njegovo životno područje u Hrvatskoj i na Balkanu te njegova gospodarska vrijednost. Zagreb 1944.
6. »Mladica-glavatica (*Salmo hucho* L.) i neretvanska-glavatica (*Salmo marmoratus* Cuv.)«, zoogeografski podaci i gospodarska vrijednost Zagreb, 1945.
7. »Podust«, *Chondrostoma nasus* (Linné), zoogeografski podaci, prehrambena i gospodarska vrijednost te razna opažanja, Zagreb, 1945.
8. U Zagrebu 1945. god. izlazi drugo izdanje spomenute knjige »Riba u kuhinji«.
9. »Koji salmonidi žive u Jugoslaviji i koji se uzgajaju«. Objelodanjeno u časopisu »Ribarstvo Jugoslavije«, Zagreb, 1950.
10. »Visovačka jezerska pastrva« (*Salmo visovacensis* n. sp.). Štampano u Glasniku biološke sekcije Hrvatskog prirodoslovnog društva, Zagreb, 1950.
11. »Iskustva sa uzgojem salmonida u Jugoslaviji«. Časopis »Ribarstvo Jugoslavije«, Zagreb, 1952.
12. »Rezultati četverogodišnjeg markiranja pastrva u rijeci Gackoj«. Glasnik biološke sekcije Hrvatskog prirodoslovnog društva, Zagreb, 1953.
13. »Metoda sa skalom za ocjenjivanje stupnja masnoće ili uhranjenosti kod salmonida«. Veterinaria, Sarajevo 1953.
14. »Uresica ili ostatak neizmriještene ikre kod pastrve«. »Ribarstvo Jugoslavije«, Zagreb, 1953.
15. »Rasprostranjenje i popis slatkovodnih riba Jugoslavije«. Glasnik Prirodnačkog Muzeja Srpske Zemlje, Serija B, knjiga 5—6, Beograd, 1953.
16. »Kalifornijska pastrva i njeno udomaćenje u Jugoslaviji kao ribarsko-biološki problem«. »Ribarstvo Jugoslavije«, Zagreb, 1954.

Uz nabrojene važnije radove napominjem da se u štampi nalaze još dva njegova neobjavljena rada, koji će uskoro biti štampani. Jedan od njih obrađuje plitvičke pastrve dok je drugi ribarski vodič po Jugoslaviji.

Zdravko Taler je osim toga surađivao i pisao po raznim našim ribarskom časopisima i objelo-

članio veliki broj (oko 300) raznovrsnih članaka popularnih i stručnih o aktuelnim problemima našeg slatkovodnog ribarstva.

Na koncu ovoga prikaza napominjem da je Zdravko Taler uspješno vodio glavno uredništvo raznih naših ribarskih časopisa. Tako je njegovom zaslugom pokrenut u Sarajevu 1926. god. list »Sportski ribar« kasnije »Ribarski list« i bio je njegovim glavnim i odgovornim urednikom sve do god. 1934. Nadalje on je glavni urednik »Ribarskog vjesnika« glasila Zagrebačkog ribarskog društva od 1934. do 1936. God. 1938. je urednik časopisa »Ribarstvo«. Konačno god. 1946. kada je pokrenut naš list »Ribarstvo Jugoslavije« on ga je uspješno vodio i bio njegovim prvim glavnim i odgovornim urednikom kroz više godina.

Ing. Ivo Sabioncello,

TEČAJ ZA PREKVALIFIKACIJU RIBARA — KOD RIBOLOVNOG CENTRA APATIN

Tokom meseca februara o. g., održava se ribarski tečaj, na inicijativu uprave Ribolovnog centra Apatin.

Zbog vremenskih nepogoda, t. j. snijega i leda onemogućen je rad na terenu, a da se to vrijeme korisno upotrebi, uprava R. C. Apatin organizirala je tečaj za nekvalificirane i polukvalificirane ribare, koji će po završenom tečaju biti prekvalificirani u višu grupu.

Svakom polukvalificiranom polazniku tečaja, koji će zadovoljiti na ispitu, komisija će priznati zvanje »kvalificiranog ribara«, te mu uručiti diplomu o položenom stručnom ispitu.

Ostali polaznici tečaja, t. j. nekvalificirani ribari, biti će prevedeni u grupu više, bez polaganja ispita.

Tečaj je otvoren u prvom redu za one ribare, koji imaju potreban staž u ribarskoj struci, bez kojeg ne mogu da budu pripušteni ispitu. To su ljudi sa solidnim poznavanjem ribarskog zanata i po svom znanju ne zaostaju za ostalim kvalificiranim ribarima. Zbog pomanjkanja dokumenata o kvalifikaciji nisu mogli biti prevedeni u višu grupu. Iz tog razloga Uprava im omogućava polaganje ispita, kako bi se po zvanju i plaćama izravnali sa ostalim ribarima.

U ribarskoj struci postoji radni staž od jedne godine za nekvalificirane ribare, a nakon toga se automatski prevode u polukvalificirane. Za prevođenje dovoljna je praksa, ali ove godine pozvani su na tečaj i nekvalificirani ribari, kako bi uz praksu stekli i izvesno teoretsko obrazovanje. Ti polukvalificirani ribari kad steknu pravo na polaganje ispita, t. j. nakon dvije godine sprovedene u ribarskoj službi, laganije će savladati materijal koji je predviđen za ispit, jer će ga preći sada na tečaju kod prelaska u višu grupu.

Na tečaju putem predavanja, ribari se upoznaju sa osnovnim znanjem iz pojedinih grana ribarstva, odnosno sa okolinom u kojoj se danomice kreću u radu.

Tako na primer ribari slušaju sledeće predmete:

Od općih predmeta dolazi materinji jezik i matematika, a ostali stručni predmeti su kako sle-

de: anatomija i fiziologija riba sa sistematikom i biologijom, prirodna hrana ribe, opći pojmovi o poribljavanju i tehnika rada na otvorenim vodama, uzgoj i dopunsko nasadivanje vodenih bazena, suzbijanje korova i štetočina na otvorenim vodama, bolesti riba i njihovo suzbijanje, uređenje ribolovnih terena i dubrenje vodenih bazena, poznavanje ribarskog alata, izrada mreža i drugog ribarskog alata, praktični rad, ribolov zimi i pod ledom, obični način konzerviranja riba, ribarsko-sanitarne mjere, odabiranje-pakovanje i slanje ribe i poznavanje Zakona i propisa u ribarstvu.

Teme su opće i veoma bliske ribarima, tako da se gradivo može lako svladati, a predavači iz stručnih predmeta članovi su Uprave koji dobro i jednostavno tumače, kako bi ribari upamtili što više.

Sam tečaj je prilično naporan za ribare, jer se nastava vrši svakodnevno i to od 8—12, te od 15 do 19 sati.

Potrebno je održavati ovakove tečajeve kako bi dobili što kvalitetniji ribarski kadar, koji nam je neophodan.

Iz tih razloga, zabilježio sam ovu vijest, kako bi i ostale ribarske organizacije pošle ovim putem i na taj način proširile znanje ribara.

Ing. B. Ržanićanin

OSNOVANO JE UDRUŽENJE PRIVREDNIH ORGANIZACIJA SLATKOVODNOG RIBARSTVA NR HRVATSKE

Već duže vremena osjećala se je u NR Hrvatskoj potreba osnutka stručnog udruženja, koje bi okupilo privredne organizacije otvorenih ribolovnih voda. Dok su ribnjačarstva još 1954. godine to pitanje riješila učlanjivanjem u Udruženje poljoprivrednih dobara NRH, kao najrodnije udruženje po načinu poslovanja, zadružne ribarske organizacije i ribolovna poduzeća otvorenih voda radila razjedinjeno, a obzirom na specifičnost njihove djelatnosti nije postojalo srodnog udruženja, kojemu bi mogli pristupiti.

Obzirom na niz akutnih problema koji su iskrsavali u toj grani privrede, a zaostriili se tokom posljednjih mjeseci, Institut za slatkovodno ribarstvo u Zagrebu uz podršku Odjela za ribarstvo pri Državnom sekretarijatu za poslove narodne privrede, dao je inicijativu za osnivanje Udruženja privrednih organizacija slatkovodnog ribarstva NR Hrvatske. Formiran je inicijativni odbor, koji je izvršio sve potrebne pripreme i sazvao osnivačku skupštinu. Skupština je održana u Zagrebu 8. III. 1956. i na njoj su utvrđena pravila, izolasan budžet za 1956. god. te izabrani upravni i nadzorni odbori, koji su se odmah i konstituirali.

Na skupštinu je pristupilo 15 organizacija, koje su se odmah u udruženje i učlanile. Očekuje se pristupanje daljnjih članova.

Iz održanih referata, kao i plodne diskusije vidjelo se je, da je bilo krajnje vrijeme za osnutak toga udruženja, od čijeg uspješnog rada se puno očekuje i polažu se nade, da će u mnogočemu pridonijeti unapređenju slatkovodnog ribarstva NR Hrvatske.

Kap.

PLENUM SAVEZA ŠPORTSKIH RIBOLOVNIH DRUŠTAVA NRH

Dne 18. II. 1956. g. održan je prošireni plenum Saveza športskih ribolovnih društava NR Hrvatske, kojem su pored članova saveza prisustvovali predstavnici organa državne uprave, turizma i naučne službe.

Radni dio plenuma obuhvatio je uglavnom pripreme za postojeću glavnu skupštinu Saveza. Pored toga pretresani su naročito problemi iz ribarskog zakonodavstva. Referent M. Konjhodžić je izložio, da je anketom Savez dobio podatke o vrlo nesre-

denom stanju na ribolovnim vodama. Nadzor nad vodama ne postoji i sadašnji zakonski propisi u praksi se ne poštuju niti provode. Savez se preko športskih ribarskih društava i razmjerno slabe čuvarske službe u granicama svojih mogućnosti bori za uvođenje reda na vodama. Referent je također ukazao na neke manjkavosti postojećeg zakona i sadašnjih propisa, kao i potrebu za donošenjem novog suvremenog i sveobuhvatnog zakona te predložio, da se u tome smislu podnese rezolucija Izvršnom vijeću Sabora u kojoj bi se izložilo najaktuelniju problematiku i prijedloge kako za športsko ribarstvo tako i za privredni ribolov. E. K.

Sportski ribolov

JEZERO PALIĆ KAO OBJEKAT SPORTSKOG RIBOLOVA

Na dodiru peskovite panonske nizine sa severne granice i černoze Bačke nalazi se jedan lanac jezera. Verovatno ova jezera su nastala tako, da je podzemno strujanje vode sa peskovite mađarske nizine prema jugu naišlo na nepropusni sloj ilovače, koji se nalazi ispod černoze Bačke i ta voda sprečena u daljem strujanju izbila je na površinu. U ovom lancu jezera, Palićko jezero je najveće sa površinom od oko 7 km², a nalazi se 7 km udaljeno od Subotice. Jezero je povezano sa gradom tramvajskim, autobuskim i željezničkim saobraćajem.

Palić kao baza u monotonj Bačkoj nije samo izletišta, letovališta i banja, nego je značajan faktor u pogledu ribarstva. Palić, sa svojim ugostiteljskim objektima i plažama ne može biti u stanju da pokrije sve one ogromne izdatke koji su potrebni za održavanje parka i drugih objekata za razonodu, nego Palić se naslanja na racionalno ribogojstvo i export trske.

Pre rata pravo ribarstva je bilo izdato privatnicima, koji obično zbog kratkog roka nisu poduzimali dalekosežne investicije. Tek posle oslobođenja se pokazalo koliko je Palić pogodan za rentabilno ribogojstvo i ono jezero, za koje se pre rata mislilo da je slatinasto, u stvari je postalo odličan objekat za gajenje šarana, kako će se to u sledećem iskazu videti.

U prošlim sušnim godinama je nivo vode toliko opao, da smo zato imali primer samo u 1910-oj godini. Ovo opadanje vode vodilo je do skoro potpunog uginuća šarana, dok karasi, kao što će se to u iskazu videti, ostali su u životu i u gustoj, plitkoj, slatinastoj vodi.

Podaci, koji su tu prikazani, vrlo su poučni, ako ulazimo u probleme, koji se kriju iza cifara.

Ulov ribe i poribljavanje posle rata prema približnim podacima ima sledeću sliku:

Najbolji meseci lova su od augusta do oktobra, a ponekad pre mrestenja. To se odnosi i na sportske ribolovce.

1951. god. puštani su uglavnom plemeniti šarani, koji u aprilu iduće godine dostižu težinu od 1,8 do 2,0 kg. Sportski ribolovci u 1952 god. uglavnom

Godina	Poribljavanje		Ulovljeno		Svega kg
	kom.	kg.	šaran kg	karas kg	
1947.	—	—	8.000	4.000	12.000
1948.	—	—	7.000	4.000	11.000
1949.	—	—	6.000	2.000	8.000
1950.	—	—	zbog uginuća nije se lovilo		
1951.	26.500	264	—	4.000	4.000
1952.	48.000	480	41.983	21.000	62.983
1953.	89.500	2.747	37.187	29.998	67.185
1954.	100.000	2.593	40.530	17.016	57.546
1955.	150.000	5.000	1.500	14.000	15.500

su imali taj lep plen od skoro iste veličine. Najbolji dokaz da Palić poseduje odličan kvalitet u pogledu odgoja šarana kada u februaru ili martu puštani mlad u iduće proleće teži 2 kg.

Moramo spomenuti da smo mi, sportski ribolovci, u 1951. god. lovili isključivo plemenite šarane i to uglavnom u aprilu dakle pre mrestenja i posle mrestenja do prvih dana juna. Posle toga nijedna riba nije zagrizla mamac i tako sportski ribolovci posle 15 juna u celoj godini uopšte više nisu lovili. Razlog je uopšte nepoznat. Dok smo u aprilu 1952. god lovili samo oko 2 kg teške ribe, u 1953. god. šaran je počeo da grize od sredine jula nadalje i to opet plemeniti šaran, samo uglavnom pola kg teški i 30 cm dugački, koji su bili puštani kao mlad u prvim mesecima iste godine. U 1954. godini lovilo se najviše do 1 kg teške šarane, ali se već primetilo, da su se pojavili opet divlji šarani 10—30 dkg i to u ogromnoj količini. To je interesantno, jer u 1950 god. divlji šarana je takorečeno izginuo, i ostali su u jezeru samo karasi, što pokazuje cifra ulova u 1951. god.

Mi još neznamo kuda će voditi križanje dugačkih divljih palićkih šarana sa raznim vrstama plemenitog šarana, ali se budno pazi na rezultat u idućim godinama.

Neračunajući karase, sportski se lovi na Paliću samo šaran, i to isključivo samo sa čameca ili sa ispostavljenih položaja na ivicama trske prema velikoj vodi. Dubina vode iznosi 1,0—1,80 m na ovim mestima. Dozvoljen način sportskog ribolova jeste 3 pruta sa 3 udice.

Plemeniti šarani prilikom ulova ne pokazuju naročitu borbenost, dok divlji palićki šarani već od